

Két szögre kifeszítve elemében a kötél
s íve rendületlen. Gyenge szelek lengetik,
viharak elkerülik. Tarka fehérneműim
ráaggatom, egy haikut, egy disszonáns rímet,
segít asszonyom, bár egyre kevesebbet. Siet
az én időm. Láthatóan mihaszna évek és
érvek szekálják fonák világom. Elvegyültem
és készültem megélni s élni tisztességben. A
ruhaszárítón fehérneműim fölcsíptetve.
Meztelensége elszégyelli magát: meg kellett
volna tanulni elviselni, világot lelteni
és megosztani. Elvegyülni és kiválni és
a leltárt másokra hagyni. Bezzeg a tereken
pironkodás nélkül lengetik zászlóikat a
hazafiak.